

STARTPOINT
ARTIST
PRIZE
WINNER
15

**STARTPOINT. PRIZE FOR EUROPEAN ART GRADUATES
SINCE 2003, 18 COUNTRIES, 34 ARTIST**

STARTPOINT 30. 9. - 1. 11. 2015

since 2003
Trade Fair Palace,
National Gallery in Prague
startpointprize.eu

CORSIN BILLETER

1991
ZHdK Zürich
corsinbilleter.ch

JOHANNES DANIEL

1987
HGB Leipzig
johannesdaniel.com

ZUZA GOLIŃSKA

1990
ASP Warszawa
zuzagolinska.com

KARL ISAKSON

1983
Kunstakademiet København
karlisakson.com

EDWARD LLOYD

1987
AdBK Wien
f-n-p.co.uk

JENNY PALÉN

1982
KKH Stockholm
jennypalen.com

ANSELM SCHENKLUHN

1984
KHB Weißensee
anselmschenkluhn.de

STARTPOINT 2015 – 2016

28. 8. – 4. 10. 2015
Started 2015. Residents of STARTPOINT. GAVU Cheb

29. 9. – 1. 11. 2015
finální výstava, *final exhibition*
Trade Fair Palace, National Gallery in Prague,
Veletřní palác, NG v Praze

29. 9. 2015
Started 2015. Residents of STARTPOINT,
Berlínskej Model, Praha
(with launch of the catalogue of Lisa-Marie Vlietstra,
s křtem katalogu Lisy-Marie Vlietstra)

June 2016 / červen 2016
Selection of StartPoint 2015.
Arti et Amiciatae, Amsterdam

NICOLA ARTHEN

1990
GRA Amsterdam
nicolaarthen.com

RUBEN BIRRELL

1992
KASK Antwerpen

TOMAS ESPINOSA

1985
UdK Berlin
tomasespinosa.com

ESTHER HOVERS

1991
KABK Den Haag
estherhovers.nl

VYTAUTAS JUOZÉNAS

1990
VDA Vilnius
6p3s.eu

GLORIA LUCA

1988
UAGE Iaşi

DOYOUN PARK

1978
MKH Kiel

JIŘÍ STANĚK

1990
FaVU VUT Brno

AMELIA BEAVIS-HARRISON

1986
KHIO Oslo
ameliabeavisharrison.com

BARBORA FASTROVÁ

1988
UPMRUM Praha
barborafastrova.com

PETRA LELLÁKOVÁ & VLADIMÍRA VEČEŘOVÁ

PL – 1985 / VV – 1988
AVU Praha
petralellakova.com
vladimiravecerova.blogspot.cz

JULIE ROCH-CUERRIER

1988
RCA London
julierochcuerrier.com

The StartPoint Prize has been mapping out the diploma work of students graduating from European art schools since 2003 and today it is the largest review of its kind. This year, too, around 20 artists will be selected from 34 schools in 18 different countries for the final exhibition. They will participate in person in the installation of the exhibition and the exhibition's opening, in the course of which the winner will be announced and further awards will also be made. StartPoint, with its unique extent, covers a varied mixture of art genres and approaches, ranging from classical painting through sculpture or photography up to multimedia installations and videos, thus presenting the full scope of the upcoming European art generation. However, StartPoint is also about encounters between artists and experts across countries, traditions and genres that can bring both them and the audience new opportunities for comparison. There is also a residential programme "STARTED" for the overall winner and other prizewinning finalists, which aims to continue this collaboration. This year for the first time is StartPoint taking place in the unique spaces of the Trade Fair Palace of the National Gallery in Prague. This cooperation brings for the prize not only institutional anchoring and elevated prestige, but foremost a great perspective for further discovering the most contemporary European art.

Cena StartPoint mapuje již od roku 2003 diplomové práce studentů evropských uměleckých škol a dnes je největší přehledkou svého druhu. Také letos bude z 34 škol z 18 zemí vybráno pro finální výstavu kolem 20 umělců, kteří se osobně zúčastní instalace výstavy a vernisáže, během níž bude vyhlášen vítěz a budou udělena i další ocenění.

StartPoint svým ojedinělým rozsahem pokrývá pestrou směsici výtvarných žánrů i přístupů, které sahají od klasické malby přes sochu či fotografii až po multimediální instalaci a video, a představuje tak celou šíři nastupující evropské umělecké generace.

Nejde však jen o výstavu doprovázenou katalogem a webovými stránkami, ale stejně tak i o setkávání radějných umělců a odborníků napříč zeměmi, tradicemi a žánry, které mohou jim i divákům přinést nové možnosti srovnání. Toto sblížení se snaží dále rozvíjet i residenční program „STARTED“ pro celkového vítěze a oceněné finalisty.

V letošním roce se StartPoint poprvé koná v jedinečných prostorách Veletřního paláce Národní galerie v Praze. Tato spolupráce přináší ceně nejen institucionální zakotvení a zvýšenou prestiž, ale především skvělou perspektivu do dalších let objevování nejsoučasnějšího evropského umění.



ORGANIZER

Arbor vitae Foundation, Prague

CURATORIAL TEAM

KURATORSKÝ TÝM

PAVEL VANČAT
head curator, *hlavní kurátor projektu*

MARCEL FIŠER
project coordinator,
koordinátor projektu
director, *ředitel* GAVU Cheb

LUCIA GAVULOVA
Slovenská národná galéria,
Bratislava

ADAM BUDAK
Chief Curator, *hlavní kurátor*
Národní galerie v Praze

INTERNATIONAL JURY,
MEZINÁRODNÍ POROTA

ONDŘEJ CHROBÁK
Chief Curator, *šéfkurátor*
Moravská galerie v Brně

ADAM MAZUR
curator, *kurátor*
Warszawa

ALICE MOTARD
curator, *kurátorka*
Spike Island, Bristol

CHRISTOPH TANNERT
artistic director, *umělecký ředitel*
Kunsterhaus Bethanien, Berlin

RADEK VÁŇA
curator, *kurátor*
Amsterdam

SCHOOLS, ŠKOLY / COUNTRIES, ZEMĚ

2014	24 / 11
2013	34 / 16
2012	37 / 18
2011	34 / 19
2010	33 / 18
2009	31 / 16
2008	28 / 14
2007	19 / 9
2006	15 / 8
2005	5 / 2
2004	4 / 1
2003	4 / 1

YEAR, ROK / WINNER, VÍTĚZ

2014	LISA-MARIE VLIETSTRA	GRA Amsterdam
2013	MATEA BAKULA	HKU Utrecht
2012	CECILIA NYGREN	KKH Stockholm
2011	TOMMY HØVIK	Kunstakademiet Oslo
2010	ALEXIS MILNE	Goldsmiths London
2009	SERENA KORDA	RCA London
2008	DANIEL PERMANETTER	AdBK München
2007	PETRA HEROTOVÁ	VSUP Praha
2006	ANA STRIKA	HdGK Zürich
2005	TEREZA SEVEROVÁ	VSUP Praha
2004	PAVEL RYŠKA	FaVU VUT Brno
2003	JANA BESMÁKOVÁ	FaVU VUT Brno



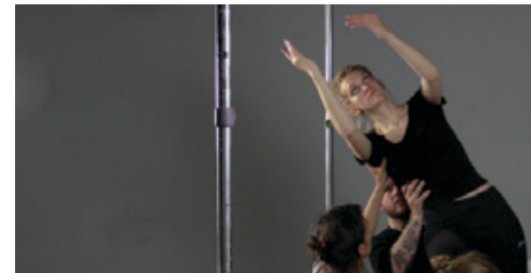
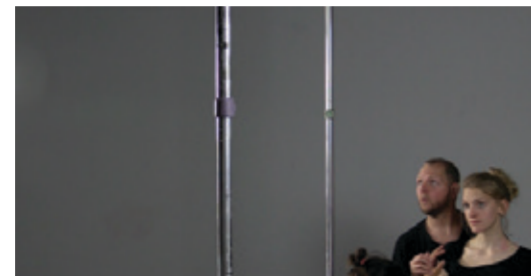
NICOLA ARTHEN

1990
GRA Amsterdam
nicolaarthen.com

For nearly 200 years, society and art have been fascinated by the topic of men and machines. Machines took over men's work and today they perform tasks beyond the possibilities of human hands. We are all used to utilising the results of invisible work; the work has either been done by non-human machines or machine-like people in the countries to which work has been outsourced. Most of us can hardly imagine the production line work, so characteristic of the 19th and 20th centuries. Nicola Arthen has abstracted such work in his video to a robotic ballet of two hands repeating precisely the same moves over and over again. Today, the futuristic ideal of a merge between man and machine has gained new technical and social dimensions. In High Jump a perfect athletic movement is carried out by a limp body carried by five pairs of arms. Who is working like a machine now? The movement is materialised, the phasing is visualised, yet the whole video is charged as if it were a religious Renaissance scene. Tension between the mechanical and the bodily is also typical of Arthen's sculptures. (rv)

Už téměř 200 let téma stroje a člověka fascinuje společnost i umění. Stroje od člověka přebraly práci, kterou mohl sám vykonávat, a dnes už dělají věci, které jsou pro lidské ruce za hranicemi možnosti. Množství práce, jejíž výsledky jsme všichni zvyklí využívat, zůstává pro nás neviditelné; provedly ji buď neživé stroje nebo pro nás strojívali lidé v zemích, kam byla práce outsourcovaná. Práce u pásu, tak typická pro 19. a 20. století, je pro většinu z nás naprosto nepředstavitelná. Nicola Arthen ve svém videu takovou práci abstrahoval

od robotického baletu dvou rukou, které bez ustání provádí tytéž precizní pohyby. Futuristický ideál splynutí člověka se strojem dnes dostává nové rozměry technické i sociální. Ve videu Skok do výšky je perfektní atletický pohyb provedený bezvládným tělem, které nesou paže pěti lidí. Kdo tady funguje jako mechanický stroj? Pohyb je tu materializovaný, jeho fázování vizualizované, celá scéna ale paradoxně dostává náboj renesančního religiozního výjevu. Napětí mechanického a tělesnosti je typické také pro Arthenovy sochy. (rv)



High Jump, 2015, HD Video, 6' 6"
Skok vysoký, 2015, HD Video, 6' 6"
Labour, 2014-2015, HD Video, 1h 42' 27"
Práce, 2014-2015, HD Video, 1h 42' 27"

Saints, 2015, Spatial installation,
offset-printing plates, aluminium rivets,
polyurethane resin, acrylic glass, paint marker
Svatí, 2015, prostorová instalace,
offsetové tiskové pláty, hliníkové spojky,
polyuretan, plexisklo, popisovač

**AMELIA
BEAVIS-HARRISON**

1986
KHIO Oslo
ameliebeavisharrison.com

The "Penitentiary of Fallen Women" performance is based on a specific affair called the "Magdalene Laundries", i.e. Irish institutions for "fallen women" who were imprisoned and employed as laundrywomen. This tradition, which was in practice from the 17th century to the 1990s, has only recently been uncovered with common cases of humiliation, abuse or even death. The performance by Amelia Beavis-Harrison translates this painful topic into an allegorical drama within the framework of set pieces, reminiscent of a girl band performance. It is all supplemented by a never-ending projection of linguistic terms, which form a terrifying hierarchy of subordination and abuse and crown the whole topic with freezing conviction. (pv)

Performance Káznice padlých žen vychází z konkrétní kauzy takzvaných „Magdalene laundries“, tedy irských ústavů pro padlé ženy, které byly uvězněny a zaměstnány jako pradelny. Tradice, která sahala od 17. století až do 90. let století dvacátého, je plně odhalována až v posledních letech a zahrnuje časté případy ponižování, zneužívání

či dokonce úmrtí. Performance Amelie Beavis-Harrison překládá toto bolestivé téma jako alegorické divadlo v rámci kulís, které připomíná vystoupení divčích kapel, to vše doplněné o nekonečnou projekci jazykových termínů, formujících děsivou hierarchii podřízení a zneužívání, které dodávají celému tématu mrazivě přesvědčivou korunu. (pv)



Penitentiary of Fallen Women, 2015,
performance/installation
(3 washing machine panels, carpet, fabrics,
spotlights, projection, 5 performers)
Káznice padlých žen, 2015,
performance/instalace (3 panely, koberec,
textilie, světla, projekce, 5 hereček)

CORSIN BILLETTER

1991
ZHdK Zürich
corsinbilleter.ch

For nearly 200 years, society and art have been fascinated by the topic of men and machines. Machines took over men's work and today they perform tasks beyond the possibilities of human hands. We are all used to utilising the results of invisible work; the work has either been done by non-human machines or machine-like people in the countries to which work has been outsourced. Most of us can hardly imagine the production line work, so characteristic of the 19th and 20th centuries. Nicola Arthen has abstracted such work in his video to a robotic ballet of two hands repeating precisely the same moves over and over again. Today, the futuristic ideal of a merge between man and machine has gained new technical and social dimensions. In High Jump a perfect athletic movement is carried out by a limp body carried by five pairs of arms. Who is working like a machine now? The movement is materialised, the phasing is visualised, yet the whole video is charged as if it were a religious Renaissance scene. Tension between the mechanical and the bodily is also typical of Arthen's sculptures. (rv)

Už téměř 200 let téma stroje a člověka fascinuje společnost i umění. Stroje od člověka přebraly práci, kterou mohl sám vykonávat, a dnes už dělají věci, které jsou pro lidské ruce za hranicemi možností. Množství práce, jejíž výsledky jsme všichni zvyklí využívat, zůstává pro nás neviditelné; provedly ji buď neživé stroje nebo pro nás strojiví lidé v zemích, kam byla práce outsourcingovaná. Práce u pásu, tak typická pro 19. a 20. století, je pro většinu z nás naprosto nepředstavitelná. Nicola Arthen ve svém videu takovou práci

abstrahoval do robotického baletu dvou rukou, které bez ustání provádí tytéž precizní pohyby. Futuristický ideál splynutí člověka se strojem dnes dostává nové rozměry technické i sociální. Ve videu Skok do výšky je perfektní atletický pohyb provedený bezvládným tělem, které nese paže pěti lidí. Kdo tady funguje jako mechanický stroj? Pohyb je tu materializovaný, jeho fázování vizualizované, celá scéna ale paradoxně dostává náboj renesančního religiozního výjevu. Napětí mechanického a tělesnosti je typické také pro Arthenovy sochy. (rv)

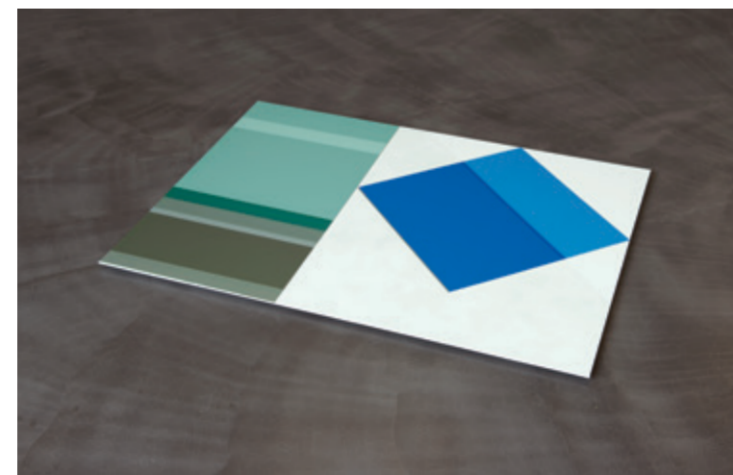
RUBEN BIRRELL

1992
KASK Antwerpen

If a young artist is tied down by the weight of tradition at the beginning of his career, the result is often ponderous and dull. However, Ruben Birrell offers an exciting amalgam of the past and the present. The physical presence of sculptures, which are monumental and even oppressive, especially when in a group, in his case is very important. On the other hand, there is the joy of colourful effective materials. Ruben, like an ancient sculptor, sculpts from a block a form hidden within. However, the block is of green and beige insulating foam. The materials intertwine, just like abstract (an)organic morphology does. Various techniques applied in the processing are visible only after a very close look, which provide the monuments with an intimate dimension. Birrell is inspired by archaic cultures, but he induces substantially richer visual associations, be it relief decoration in modernist concrete architecture, symbolist figurative compositions or spiritually tuned Informel. Intertwining of timelines and the connection of a mystery with an emphasis on the materiality of sculptures is close to the futuristic jazz of Kamasi Washington. (rv)

Když se mladý umělec hned na začátku kariéry nechává svazovat tíhou tradice, bývá výsledek často těžkopádný a nevýrazný. Ruben Birrell nám ale nabízí vzrušující amalgám minulosti a současnosti. Důležitá je u něj fyzická přítomnost soch, které jsou monumentální a obzvláště ve skupině působí až tísňivě. Na druhou stranu je tu ale radost z barevně působivých materiálů. Ruben totiž jako prehistorický sochař z bloku vytesává v něm ukrytý tvar, ten blok je však ze zelenkavé a béžové izolační pěny. Materiály se navzájem

prolínají, stejně jako abstraktní (an)organické tvarosloví. Nejrůznější postupy uplatněné při zpracování jsou vidět až při pohledu zblízka, který monumentům dává intimní rozměr. Birrell se inspiroje archaickými kulturami, ale navozuje podstatně bohatší vizuální asociace, ať už to jsou reliéfní dekorace v modernistické betonové architektuře, symbolistní figurální kompozice nebo spirituálně laděný Informel. Prolínání časových rovin a spojení mystéria s důrazem na materialnost soch má blízko třeba k futuristickému jazzu Kamasiho Washingtona. (rv)



Compositions. 1&2&4&6&8&8&9=/Web/History/Painting/Series/,
2014 - 2015, UV print on white acrylic glass,
4 color laser-printed booklets
Compositions. 1&2&4&6&8&8&9=/Web/History/Painting/Series/,
2014 - 2015, UV tisk na plexiskle,
čtyřbarevný booklet

Untitled 6, 2015, Polyurethane, acrylic paint, wood,
317cm x 107cm x 70cm
Bez názvu 6, 2015, Polyuretan, akryl, dřevo,
317cm x 107cm x 70cm

JOHANNES DANIEL

1987
HGB Leipzig
johannesdaniel.com

Paintings by Johannes Daniel do not need long explanatory comments: their sense lies in the painting itself, relaxed and confidently mastered, combining several principles (figurative imaging, expressive gesture, typography) within a single image, without the whole losing its unity. By combining references to reality with abstract gestic shapes reminiscent of early Rauschenberg, i.e. that period of Art History when, with the background of abstract art or expressionism and in opposition to it, pop art began to take shape and everydayness entered art in the form of collaged ads and posters, journal photographs or found objects. Daniel's collages consistently take place in the medium of painting, but even for him, an image is not a copy of reality, but an areal field, in which the fragments of pop culture references and vague abstract shapes are freely layered over one another. At the same time, Daniel subordinates everything to an aesthetic message and its autonomous rules. (mf)

Obrazy Johanne Daniela nepotřebují dlouhý vysvětlující komentář: jejich vlastním smyslem je malba samotná, uvolněná a suverénně zvládnutá, kombinující několik principů (figurální zobrazení, expresivní gesto, typografie) v rámci jednoho obrazu, aniž by celek ztrácel na jednotě. Spojením odkazů na realitu s abstraktními gestickými tvary poněkud připomínají raného Rauschenberga, tedy to období dějin umění, kdy se na pozadí abstraktního expresionismu a v opozici k němu začal formovat pop art a do umění

vstoupila všednodennost v podobě koláží reklam a plakátů, časopiseckých fotografií či nalezených předmětů. Danielovy „koláže“ se sice důsledně odehrávají v médiu malby, ale i pro něj platí, že obraz není přepisem reality, ale plošným polem, v němž se fragmenty odkazů na svět populární kultury a neurčité abstraktní tvary volně vrství přes sebe. Zároveň vše podřizuje estetickému vyznění obrazu a jeho autonomním zákonům. (mf)



Maximum effect, 2015,
oil on canvas, 260x210cm
Maximum effect, 2015,
olej na plátně, 260x210cm

Happy and sad, 2014,
oil on canvas, 40x35cm
Happy and sad, 2014,
olej na plátně, 40x35cm



Nothing, 2014,
oil on canvas, 100x100cm
Nothing, 2014,
olej na plátně, 100x100cm



TOMAS ESPINOSA

1985
UdK Berlin
tomasespinosa.com

Objects, installations and performances by Tomás Espinosa revolve around topics of the public and private, intimacy and friendliness. His mirror structure in Tiergarten park in Berlin, famous for incidental sexual encounters, plays the role of a perfect hideaway and an object of reflection, too. We may perceive the audio-visual party in the Neue Nationalgalerie in Berlin as its complimentary opposite. It remained closed to all uninvited people - they could only watch the party from the adjacent terraces, at a distance. This is the artist's critique of the posh inaccessibility of famous "rooftop parties" held in the iconic building. Countless cucumbers made of burned clay in the installation, "Between Us", invite viewers to touch and participate, which brings about the same intimate inappropriateness. (pv)

Objekty, instalace a performance Tomáše Espinozy se točí kolem témat veřejného a soukromého, intimity a vstřícnosti. Zrcadlová konstrukce v berlínském parku Tiergarten, proslulém náhodnými sexuálními setkáními, zde hraje roli dokonalého úkrytu i objektu reflexe. Jako její komplementární opak můžeme chápat audiovizuální party v berlínské Neue

Nationalgalerie, která zůstala uzavřená všem nepozvaným, kteří ji mohli pouze zdáli sledovat z přílehlých teras, čímž autor nepřímo kritizuje noblesní uzavřenost proslulých „rooftop parties“ v této ikonické budově. Nespočetné množství z hlíny vypálených okurek v instalaci „Mezi námi“ pak vyzývá diváky k dotyku a participaci, která přináší stejnou intimní nepatřičnost. (pv)



Closed Society, 2014, Video
(2h performance at the Festival of the Future News, sculpture garden, Neue Nationalgalerie, Berlin)
Uzavřená společnost, 2014, video
(2h performance v rámci Festival of the Future News, sochařská zahrada, Neue Nationalgalerie, Berlin)

Neighbourly Relations, 2013-2015,
Photographs of Installation
(Outdoor Park, Tiergarten, Berlin;
Mirrors, 200 x 150 x 150 cm)
Sousedské vztahy, 2013-2015,
fotografie instalace (Výcházkový park,
Tiergarten, Berlin; zrcadla,
200 x 150 x 150 cm)

Between Us, 2014-2015,
Installation (clay, wood, metal)
Mezi námi, 2014-2015, Instalace
(hlína, dřevo, kov)

BARBORA FASTROVÁ

1988
UPMRUM Praha
barborafastrova.com

Although Barbora Fastrová originally studied Photography, for several years now she has been toying with the possibilities of contemporary sculpture, especially in her favourite concrete. The project "In my country...", which combines references to the current world of social networks and children's topics of language games and clumsy forms, is about a world where "stories are interpreted literally and tears are moderated by surprising solutions," to quote the artist. Fastrová's stubbornly smudged poetics connect the legacy of minimalism with current DIY aesthetic and post-Internet thinking in new, surprisingly direct forms. (pv)

Ač původně studentka fotografie, Barbora Fastrová si již několik let pohrává s možnostmi současné sochy, především v jejím oblíbeném betonu. Projekt „In my country...“, který v sobě kombinuje odkazy na současný svět sociálních sítí i dětská témata jazykových her a neumělých forem, je slovy autorky o světě, kde jsou „příběhy interpretovány doslovně

a slzy zmírněny překvapivými řešeními“. Fastrové zarputile ušmudlaná poetika spojuje odkaz minimalismu se současnou vlnou DIY estetiky i post-internetového uvažování do nových, překvapivě přímých forem. (pv)



In my country... 2015, installation
(concrete, plaster, metal, wood, spiderpodium, video)
In my country... 2015, instalace
(beton, modelína, kov, dřevo, video)

ZUZA GOLIŇSKA

1990
ASP Warszawa
zuzagolinska.com

The spatial interactive installation by Zuza Golińska can have different interpretations: from strictly sporty (barriers for exercise) through sociocultural (red carpet as a symbol of initiation into the world of celebrities) or intimate (provocative red supplemented by the softness of hidden mattresses), to purely personal (the installation space is based on the space of the house in which the artist was born). All these meanings are connected in an enormous abstract environment, which not only invites playful participation but also inserts obstacles. Its final functions and interpretation are ultimately determined by the viewers. (pv)

Prostorová interaktivní instalace Zuzy Golińské může mít rozličné významy: od striktně sportovního (překážky určené k cvičení) přes sociálně-kulturní (Červený koberec jako znak iniciace do světa celebrit) či intimní (vyzývavá rudá doplněná měkkostí ukrytých matrací)

až po ryze osobní (plocha instalace vychází z plochy autorčina rodného domu). Ty všechny se tu propojují do obřího abstraktního environmentu, který nejen zve k hravé participaci, ale zároveň i klade překážky, a jehož výsledné funkce a významy nakonec určují sami diváci. (pv)



Run-up, 2015, Installation
(carpet, polyurethane foam, chairs, shoe covers)
Run-up 2015, Instalace
(koberec, polyuretanová pěna, židle, návleky)

ESTHER HOVERS

1991
KABK Den Haag
estherhovers.nl

The public space is ours, yet it belongs to someone. From the owner's point of view, everything happening there turns into a performance. It seems that we still have to learn how to use this space, how to behave in it, so that it is living and "ours" but still gives freedom to others. The others are the observers who evaluate us, just like we do ourselves. An artist's view might also transform viewing street events into an observation full of details, as recorded e.g. by Robin van 't Haar or Paulien Oltheten. Esther Hovers is fascinated by how this arena of diverse interests becomes a place where it is determined what behaviour is still normal. The public space has changed from the meeting place of different groups into a place of maintaining security, where the most common gestures and movements are the most suspicious. Hovers deals with the topic partly documentarily. However, her photographs of deviant behaviour in the streets are most interesting. Layered records of standing, running or walking in one direction are so visually refined, colour-wise as well as composition-wise, that we forget for a moment that the artist has made us accomplices of the intrusive eye of the security cameras. (rv)

Veřejný prostor je nás všech a přece někomu patří. Z jeho pohledu se vše, co se tam odehrává, mění v představení. Zdá se, že se pořád musíme učit, jak tento prostor umět využívat, jak se v něm chovat, aby žil a byl „nás“ a přitom stejnou svobodu dával i jiným. Ti druzí jsou pozorovatelé, kteří nás hodnotí, tak jak to děláme my sami. Také pohled umělce může z dění na ulici udělat pozorování plné detailů, které zaznamenávají třeba Robin van't Haar nebo Paulien Oltheten. Esther Hovers fascinuje, jak se toto kolbiště různorodých

zájmů stává místem, kde se určuje, které chování je ještě normální. Veřejný prostor se z místa setkávání různých skupin proměnil v místo udržení bezpečnosti, kde právě ty nejnormálnější gesta a pohyby jsou nejpodezřelější. Hovers téma zpracovává částečně dokumentárně, nejzajímavější jsou však její fotografie deviantního chování na ulicích. Vrstvené záznamy postávání, běhu či chůze jedním směrem jsou tak vizuálně vytříbené, barevně i kompozičně, že na chvíli zapomeneme, že umělkyně z nás dělá komplice hodnotiči oka bezpečnostních kamer. (rv)



False Positives, 2015, Mixed media, publication
Špatné příklady, 2015, Různá média, publikace

KARL ISAKSON

1983
Kunstakademiet København
karlisakson.com

Four works by Karl Isakson could function independently, but they are related content wise and form wise as well. They are still presented as a single four part installation. The connecting factor is modern technology, i.e. the personal yet omnipresent part of our lives which is used here so that it affects our imagination and emotions. The largest work regarding its dimension is an installation formed by the source of a very loud sound, which we can only imagine since it is completely muted by layers of a special material. The topic of another work abstract black-and-white prints depicting strange structures is again the permeability of fabrics and inner space: film negatives registering the penetrating light are inserted in regular T-shirts. The last two parts are video installations played unusually on a tiny iPhone screen. However, the gadget itself is also part of the topic. It plays through a small tunnel with a system of mirrors and, at the same time, records a film (i.e. a shrunken cut-out which corresponds with the tunnel diameter), which is simultaneously replayed and re-recorded. It doesn't matter what film sequence was at the beginning, because after a few repetitions, the image always copying its own detail becomes a pulsating screen generating certain colours. The second work also concerns the iPhone and the technology of its display. The artist had the iPhone sent to Baotou, a Chinese city, to carry out a trivial task: he had it record a local flower with a violet bloom, since it is here where rare metals, mainly Europium, are used in the displays to display the blue and violet colours. (mf)

Čtyři práce Karla Isaksona by mohly fungovat samostatně, zároveň však mezi nimi existují obsahově i formální vazby. Jsou však prezentovány jako jedna čtyřdílná instalace. Jejich spojujícím prvkem jsou moderní technologie, tedy neosobní a zároveň všudypřítomná součást našich životů, které jsou zde používány způsobem, jež působí na naši imaginaci a emoce. Rozměrem největší je instalace, tvořená zdrojem velmi hlasitého zvuku, který si však můžeme jen představovat, neboť je absolutně utlumen vrstvami speciálního materiálu. Tématem další práce - abstraktních černobílých tisků zobrazujících zvláštní struktury - je opět propustnost látek a vnitřní prostor: do obvyčejných triček jsou vkládány negativy filmu, registrující procházející světlo. Poslední dvě části tvoří videoinstalace

nezvykle přehrávané na miniaturní obrazovce iPhoneu; přístroj samotný je však i jejich tématem. Přehrává a prostřednictvím malého tunelu se soustavou zrcátek zároveň rovnou natáčí film (respektive jeho zmenšený výřez, odpovídající průměru tunelu), který vzápětí opět přehraje a natáčí. Není důležité, jaká sekvence filmu byla na počátku, neboť po několika opakováních se obraz - neustále kopírující svůj detail - stává pulzující obrazovkou generující určité barvy. Také druhá práce je o iPhoneu a technologii jeho displeje. Autor jej poslal do čínského města Baotou, aby zde provedl banální úkol: nechal jím natočit jednu místní květinu s fialovým květem. Právě zde se totiž těží vzácné kovy, především europium, které je v displejích používáno pro zobrazování modré a fialové barvy. (mf)



Isolated distraction (failed), 2015, Amplifier, sound-absorbing material, speaker, Mp3-player, 40 x 50 x 48 cm
Izolované rozptýlení (neúspěšné), 2015, zesilovač, zvukotěsný materiál, reproduktor, Mp3-přehrávač, 40 x 50 x 48 cm

I'm thinking of europium (a purple flower in Baotou), 2015, iPhone 4S, charger
Myslím na europium (purpurový květ v Baotou), 2015, iPhone 4S, nabíječka

On the radio they are talking about a hole in the earth (europium, europium, terbium), 2015, iPhone 4S, Mirrors, silicone.
V rádiu mluví o díře v zemi (europium, europium, terbium), 2015, iPhone 4S, zrcadla, silikon.

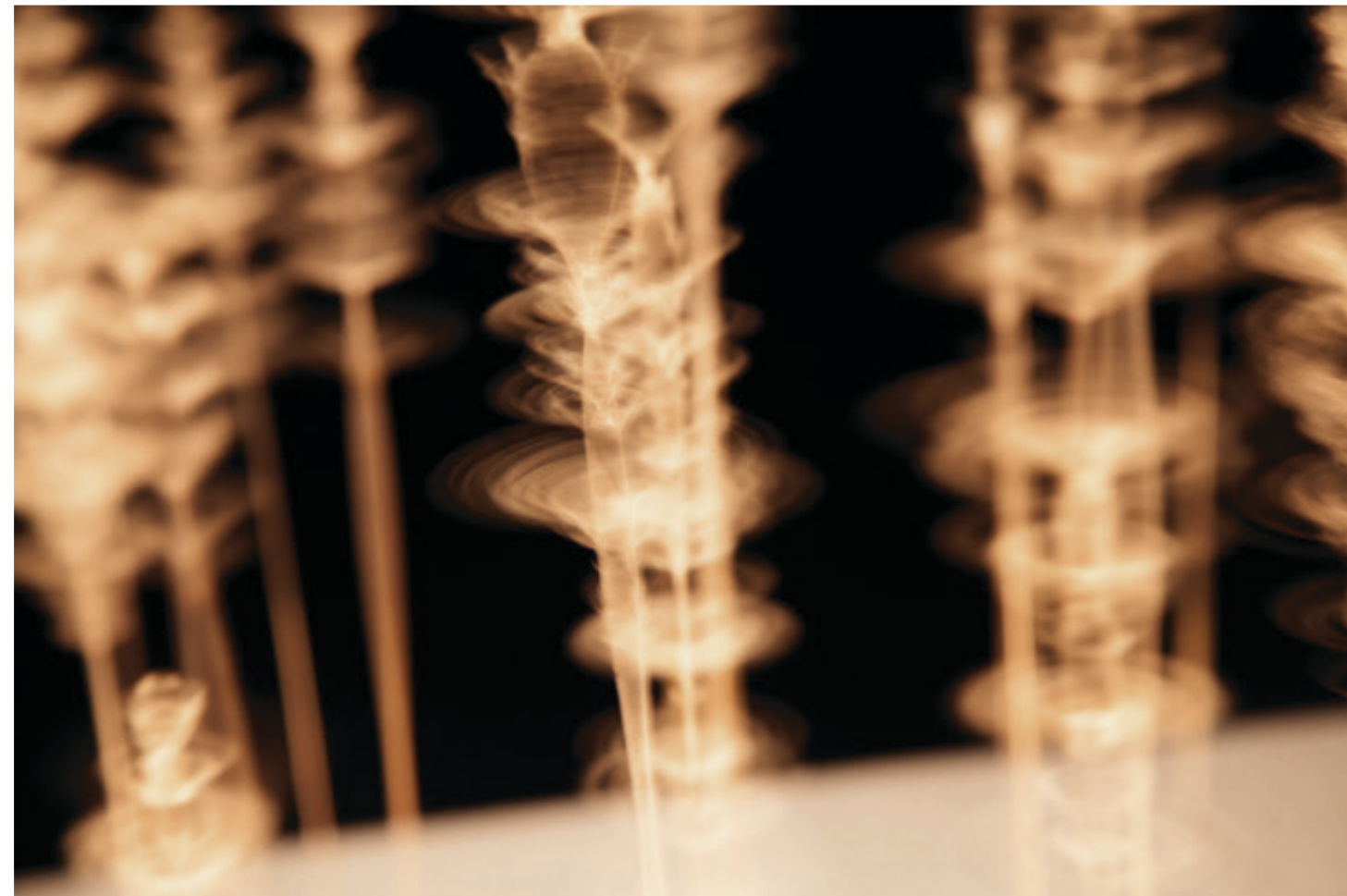
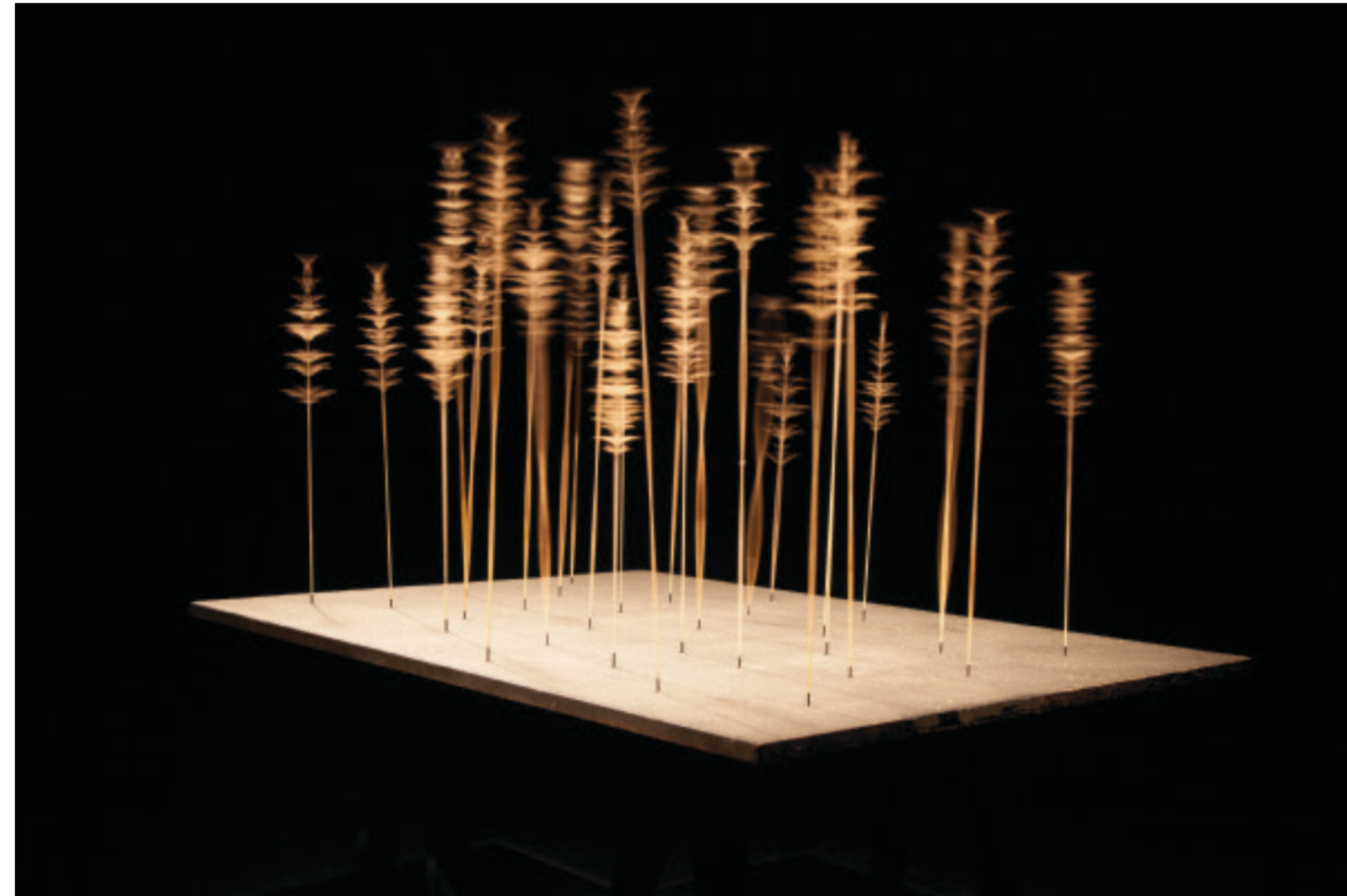
VYTAUTAS JUOZĚNAS

1990
VDA Vilnius
6p3s.eu

Vytautas Juozenas' installation, "Uncertainty", illustrates with exceptional poetic lightness a principle known from Quantum Physics: the particles' position and speed are fully determinable only in mutual relation, not separately. The author demonstrates this on a regular grass genus which he puts in a "quantum" state in a dramatically lit installation where the countryside turns into a laboratory and vice versa. (pv)

Instalace Uncertainty (Neurčitelnost) Vytautase Juozenase ilustruje s neobyčejnou poetickou lehkostí princip, známý z kvantové fyziky: poloha a rychlost částic je plně určitelná jen ve vzájemném vztahu, nikoliv izolovaně. Autor ukazuje tento stav na běžné

odrůdě trávy, kterou uvádí do "kvantového" stavu v dramaticky nasvícené instalaci, kde se krajina převrací v laboratoř a naopak. (pv)



Uncertainty, 2015, Installation
(bentgrass (Agrostis), table, spinning electric motors)
Neurčitelnost, 2015, Instalace
(tráva (Agrostis), stůl, elektromotory)

**PETRA LELLÁKOVÁ
& VLADIMÍRA VEČEŘOVÁ**

PL – 1985 / VV – 1988
AVU Praha
petralellakova.com
vladimiravecerova.blogspot.cz

Petra Lelláková assisted Vladimíra Večeřová with her graduation project at the Academy of Fine Arts in Prague in 2013. They both filmed short humorous sketches in which they absurdly pantomimically helped and obstructed each other. This year, the graduate roles have changed along with their recent common videos: rather than documentation of performances, they have become complexly composed and balanced live images in which both protagonists dressed in strange microplush leotards move, sometimes only a few centimetres. The emphasis is on the image as a whole, which in parallel scenes quotes various fragments of Art History periods. (pv)

Petra Lelláková spolupracovala již na diplomové práci Vladimíry Večeřové na AVU v roce 2013, kdy obě společně natáčely drobné humorné skeče, v nichž absurdně pantomimicky vypomáhaly i překážely jedna druhé. Letos se role diplomantek otočily a také jejich poslední společná videa se změnila: více než dokumentacemi performancí

se z nich staly složitě komponované a balancované živé obrazy, v nichž se obě protagonistky v podivných mikroplyšových trikotech někdy pohnou jen o pár centimetrů. Důraz je tu kladen na obraz jako celek, který v paralelních výjevech cituje rozličné fragmenty etap dějin umění. (pv)



You Cannot, 2014 – 2015, HD video
Nemůžeš, 2014 – 2015, HD video

EDWARD LLOYD

1987
AdBK Wien
f-n-p.co.uk

The Tears Of a Setting Sun. A Nomadic Identity In Textile is the complex report of an Architecture graduate on the state of Mongolia and an authorial interpretation of its original nomadic culture in comparison to the present times, formed mainly by the expanding international market and gold trade. In a broader context, it explores urban occupation and different ways in which actions and rituals form identity and how that identity is reflected in the objects surrounding us. The result is an impressive whole of interconnected artefacts, culminating in a construct of a new fantastic image of a Mongolian nomad. Individual fragments reflect the historical silk trade and the trade with Buddhist relics throughout the region, which have formed its unique character. Lloyd interprets his research via textile and embroidery, which have both played a key role in the culture of nomadic commodities in ancient and modern Mongolia. He views the topic through aspects of place, object, time and identity and, besides the installation, interprets the research results in a narrative accompanying publication. (lg)

Dielo The Tears Of a Setting Sun. A Nomadic Identity In Textile. je komplexnou správou absolventa architektúry o stave Mongolska a autorskou interpretáciou jeho pôvodnej nomádskej kultúry v porovnaní so súčasnosťou, ktorá je formovaná predovšetkým rozšírením globálneho trhu a medzinárodným obchodom so zlatom. V širšom kontexte skúma okupáciu miesta a spôsoby, ako činy a rituály konštruujú identitu a ako sa tá zrkadlí v objektoch, ktoré nás obklopujú. Výsledkom je pôsobivý celok navzájom prepojených artefaktov, kulminujúcich

v predstave novej fantastkej podoby mongolského nomáda. Jednotlivé fragmenty reflektujú historický obchod s hodvábom a budhistickými relikmi, ktorý utvára jedinečný charakter regiónu. Lloyd svoj výskum tlmočí cez médium textilu a vyšivky, zohrávajúcich v kultúre nomadických komodit starého i súčasného Mongolska jednu z kľúčových úloh. Na problematiku nahliada cez aspekty miesta, objektu, času a identity a výsledky skúmania interpretuje okrem inštalácie aj vo výpravnej sprievodnej publikácii. (lg)



Mappa Mungli, silk screen and gold leaf, goat skin, 2015
Mappa Mungli, silk screen and gold leaf, goat skin, 2015

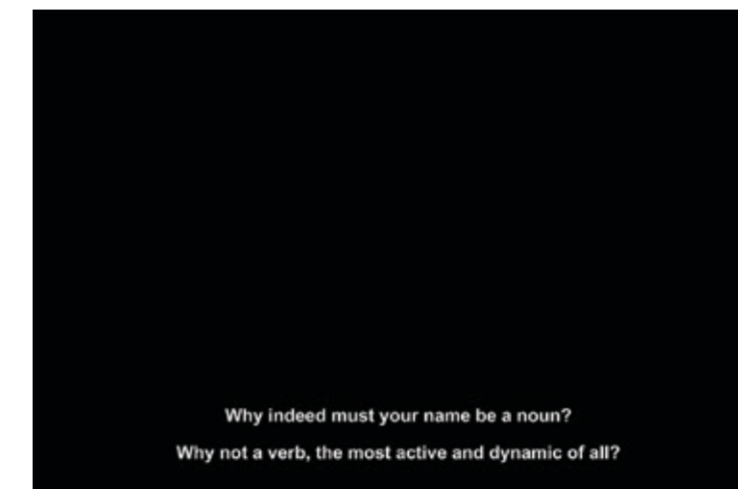
GLORIA LUCA

1988
UAGE lasj

In her work, Gloria Luca attempts to metaphorically express certain aspects of the human psychological dimension. The Future Anterior photo installation deals with one's personal identity. It is composed of three black and white photographs and a text, which is also reminiscent of a photograph by its placement within a photo frame and also because it looks like a movie shot, with a white subtitle on a black background. To understand the work, it is important to be aware that two of the photographs come from a family album and capture the author herself as a child; the third photo is a staged self-portrait. The text then poetically explains the author's idea that identity is not something firm and unchangeable but is an "active principle" (C.G. Jung), i.e. formed by every decision we make. The second work — Unsqure Black video with the artist herself performing in her studio — continues the previous work by its black and white rendition as well as its contents. Rubik's Cube serves as a symbol of a colourful world where we are able to solve problems, while its black version expresses a burdensome hopeless situation, in which we find ourselves as if in a mental trap. (mf)

Práce Glorie Luca se pokouší metaforickým způsobem vyjádřit určité aspekty psychologického rozměru člověka. Fotoinstalace Future Anterior se zabývá vlastní identitou. Skládá se ze tří černobílých fotografií a textu, který však také fotografii připomíná, jak svou adjustací ve fotografickém rámu, tak i tím, že vypadá jako filmový záběr s bílým titulkem na černé ploše. Pro pochopení práce je důležité, že dvě fotografie pocházejí z rodinného alba a zachycují samotnou autorku v dětském věku, třetí je zase inscenovaným autoprotrétem.

Text pak poeticky vyjadruje autorčinu ideu, že identita není něčím pevným a nemenným, nýbrž „aktivním princípem“ (C.G. Jung), tj. že se neustále utváří každým našim rozhodnutím. Druhá práce – video Unsqure Black, kde sama performuje ve svém ateliéru – svým černobílým pojetím i obsahem navazuje na předchozí práci. Rubikova kostka je tu symbolem pestrého světa, v němž problémy dokážeme řešit, kdežto její černá verze naopak vyjadruje tíživou bezvýhodnou situaci, v níž se člověk může ocitnout jako v jakési mentální pasti. (mf)



Future Anterior, 2015, photo-based installation, wood, print on plexiglass 100x70cm, inkjet prints on paper 20x30cm
Future Anterior, 2015, fotografická instalace, dřevo, tisk na plexiskle 100x70cm, inkoustový tisk na papíře 20x30cm
Unsqure Black, 2015 video
Unsqure Black, 2015, video

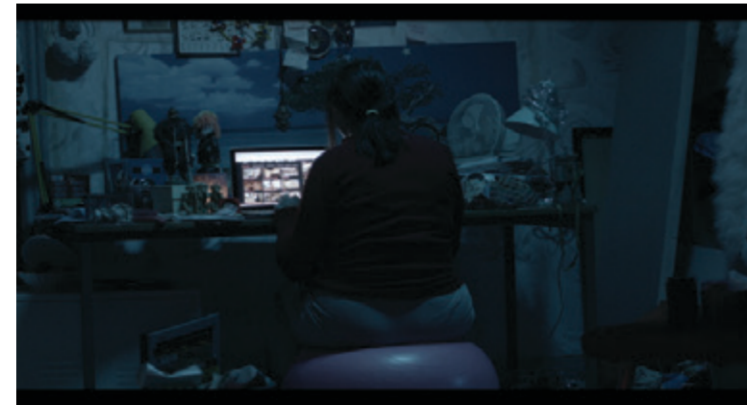
JENNY PALÉN

1982
KKH Stockholm
jennypalen.com

The profoundly fantastic video by Jenny Palén takes the viewer into the bizarre world of a girl's room full of whimsically childish items and a long-standing untidy mess. Meanwhile its inhabitant watches in amusement personalities on the Internet, who are even stranger than herself, and her only communication with her mother takes place angrily through a closed door. In the meantime, we watch the girl putting on her makeup and dressing up for a party at which it seems she will be the only guest. The fantastic level is represented by suddenly appearing elves, searching police officers and other characters who transform the story into a 21st-century Alice in Wonderland. (pv)

Těžké fantastické video Jenny Palén nás zavádí do bizarního světa jednoho dívčího pokoje, plného rozmarně dětinských propriet a dlouho neuklizeného nepořádku. Jeho obyvatelka přítom na internetu pobaveně sleduje osobnosti, jež jsou ještě podivnější než ona sama a se svojí matkou nasupeně komunikuje jen přes zamčené dveře. V mezicase sledujeme

dívčino líčení a oblékání se na party, na kterou přitom zřejmě nikdo další nedorazí. Fantaskní rovinu zastupují náhle se zjevující postavy skřítků, policejních ohledávačů i dalších postav, které z příběhu dělají tesknou Alenku v říši divů 21. století. (pv)



DOYOUN PARK

1978
MKH Kiel

Doyoun Park's book objects and videos are characterised mainly by critical intelligence: a book by Umberto Eco is conceived as a Lettrist sculpture. Through its carefully cut-out pages, we can find the key interpretation composed of words on various pages: "Rules may change." Park has a similar approach to further books: while the notorious Art History of the 20th Century fights streaming water, another Taschen publishing house bestseller on the History of Sculpture is transformed into a fireplace clock measuring time, transforming all books and art into antiquities. (pv)

Knižní objekty a videa Doyouna Parka se vyznačují hravě kritickou inteligencí: kniha Umberta Eca je pojata jako lettristická socha, skrz její pečlivě prořezané stránky můžeme nalézt klíčovou interpretaci složenou ze slov na rozličných stranách: „Pravidla se mohou měnit“.

Podobně přistupuje Park i k dalším knižním svazkům: zatímco notoricky známé Dějiny umění 20. století se utkávají s prouděním vody, z dalšího bestselleru vydavatelství Taschen o dějinách sochy se stávají křbové hodiny, odměřující čas, který z každé knihy i umění činí antikvitu. (pv)



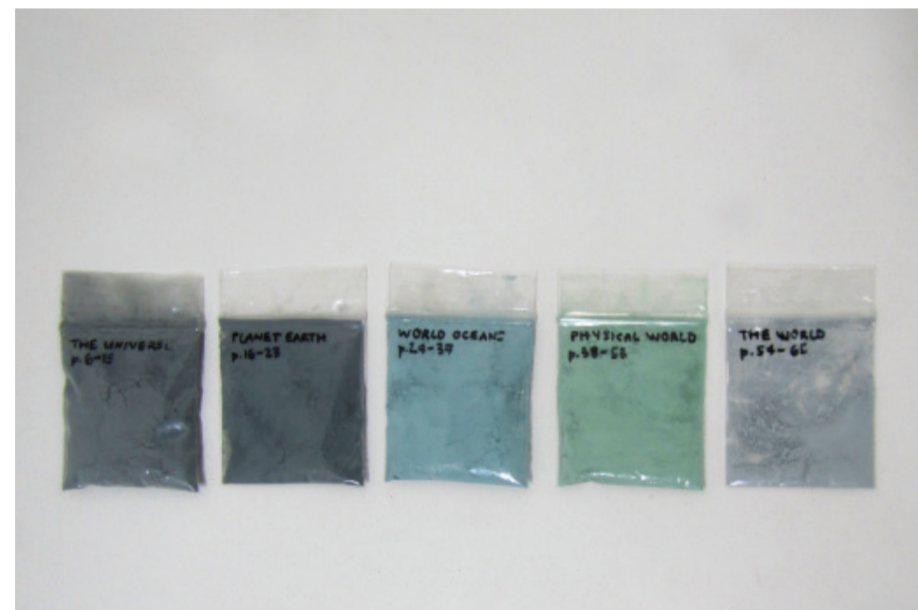
JULIE ROCH-CUERRIER

1988
RCA London
julierocheuerrier.com

What is the colour of everything? If all the colours of something are combined, individual components cease to exist. That is why the new pigment is so appealing and charged with emotions — it contains the past, the imprints of what is no more. Roch-Cuerrier took a world atlas, and by this method levelled out the information contained therein. She sandblasted all the maps and sorted out the extracted pigments. Now we know what colour the world-mainland is and yet we are still within the field of monochromatic abstraction which provides a footing of sorts. The carefully bleached atlas has turned into an exciting, beautiful artefact in which it seems as if the total sum of knowledge has disappeared and is positioned back at the borders of the unknown: hic sunt leones. The most frightful lion is our ignorance, the impossibility to orient ourselves, the fear of the unknown. To reach the end of the world and — to fall off? The atlas has actually worked as a symbol of our power over the world around us and losing this power casts us into uncertainty. When reading the newspaper, we cannot avoid the feeling of which the 30-year-old atlas is a metaphor — that our world is disappearing, the borders are dissolving and only the white colour turns black in some areas. (rv)

Jaká je barva všeho? Když dáme všechny barvy něčeho dohromady, znamená to, že jednotlivé složky už neexistují. Proto je ten nový pigment tak přitažlivý a nabitý emocemi, protože v sobě obsahuje minulost, stopy toho, co už není. Roch-Cuerrier vzala atlas světa a touto metodou nivelizovala informace v něm obsažené. Vypískovala všechny mapy a takto získané jednotlivé pigmenty rozřídila, takže víme, jakou barvu má třeba celosvětová pevnina a přitom se pohybujeme na poli monochromní abstrakce, což nám dává určitý záchytný bod. Ten pečlivě vybětený atlas se ale stal vzrušujícím

krásným artefaktem, kde veškerá suma znalostí jako by zmizela a vrátila se k postavení u hranic nepoznaného: hic sunt leones. Ten nejstrašnější lev je naše neznalost, nemožnost se orientovat, strach z neznámého. Dojít na konec světa a – zřítit se? Atlas fungoval vlastně jako obraz naší moci nad světem kolem nás a její zmizení nás uvrhá do nejistoty. Při pohledu do novin se nemůžeme neubránit pocitu jehož je tento 30 let starý atlas metaforou – že náš svět mizí, hranice se rozpouštějí a jen ta bílá barva se misty mění v černou. (rv)



National Geographic Atlas of the World, 2015
Sanded world atlas,
47cm x 62cm, Book 2 of 2
Atlas světa National Geographic, 2015
Zbroušený atlas světa,
47cm x 62cm

The Worm Hole, 2015,
Video projection on leaning glass, 1
12cm x 200cm
Cerví díra, 2015,
Video projekce na sklo,
112cm x 200cm

ANSELM SCHENKLUHN

1984
KHB Weißensee
anselmschenkluhn.de

The installations by Anselm Schenkluhn contain a certain humorous mythology. His absurd constellations of materials and artwork titles often refer to Dadaism: a blanched and upside down photograph of the Matterhorn is split by a non-shining fluorescent lamp, and the romantic silhouette of Charles' Wain, composed of diodes on monochromatic canvas, refers by its title to the legendary film series on illegal street car races. The artist himself speaks about associative dialogue transcending the usual perception of reality. This is also completely fulfilled by a monstrous installation of a ship pierced by neon poles, floating above the viewers' heads as a dreamlike merge of Vikings and Star Wars. (pv)

Instalace Anselma Schenkluhna v sobě nesou jakousi humornou mytologii. Jeho absurdní konstelace materiálů i názvy děl se často vracejí k dadaismu: vybledlá a převrácená fotografie Matterhornu je přetřáta nesvítící zářivkou a romantická silueta Velkého vozu, tvořená diodami na monochromním plátně, odkazuje svým názvem ke kultovní filmové

sérii o ilegálních pouličních závodech automobilů. Sám autor mluví o asociativním dialogu překračujícím běžné vnímání skutečnosti. To plně splňuje i monostrózní instalace lodi prošípované neonovými tyčemi, vznášející se nad hlavami diváků jako snové setkání Vikingů se Star Wars. (pv)



Sirenale, 2015,
wooden canoe, neon tubes
Sirenale, 2015,
dřevěná kanoa, neonové trubice

Fast and Furious, 2015,
acrylic on canvas, LED lights
Rychle a zběsile, 2015,
akryl na plátně, LED diody

No Matter, 2012/2015,
photography on wood, neon
No matter, 2012/2015,
fotografie na dřevě, neon

The initial inspiration for Jiří Staněk's graduation project was a book by the photographer Edmund Engelman, depicting Sigmund Freud's apartment and workroom a few days before his exile to England in 1938, along with a cycle of drawings by Robert Longo in 2000 according to these photographs. Staněk elaborates on the photographs' interpretation of the privacy of the founder of Psychoanalysis in his own way, through various graphic techniques, layered to form enormous hanging images and through found objects: an antique carpet bearing a huge burned tree stump on coal legs not only celebrates but also creates the surreal. (pv)

Prvotní inspirací pro diplomovou práci Jiřího Staňka byla kniha fotografa Edmunda Engelmana, zachycující byt a pracovnu Sigmunda Freuda jen pár dní před jeho odchodem do anglického exilu v roce 1938, stejně jako cyklus kreseb, které podle nich nakreslil v roce 2000 Robert Longo. Staněk jejich interpretaci soukromí zakladatele

psychoanalýzy rozvádí po svém, pomocí rozličných grafických technik, vrstvených do obřích závěsných obrazů, i skrze nalezené objekty: starožitný koberec, nesoucí obří ohořelý pařez na uhelných nohách tak surreálně nejen oslavuje, ale i nově vytváří. (pv)



Dangerous Method 19, 2015.
Linocut, origami, charcoal drawing,
tree stump, paper, carpet, coal
Nebezpečná metoda 19, 2015.
Linoryt, origami, kresba uhlím, pařez,
papír, koberec, uhlí

Publisher / Vydavatel:
Nadace Arbor vitae
Texts / Texty:
Marcel Fišer (mf)
Lucia Gavulova (lg)
Pavel Vančát (pv)
Radek Váňa (rv)
Photography / Fotografie:
artists' archives / archiv autorů
Translation / Překlad:
Alžběta Glancová
Editors / Editori:
Jana Pavlová a Pavel Vančát
Graphic design / Grafická úprava:
Marlin Groch
Printing / Tisk:
DragonPress, Klatovy
Print run / Náklad:
4000 pc / ks

The project has been supported by
the Ministry of Culture of the Czech Republic
and by the City Hall of Prague.
Projekt je podpořen Ministerstvem kultury ČR
a Magistrátem Hl. města Prahy.

(c) Nadace Arbor vitae, artists, 2015

ISBN: 978-80-905561-3-3

startpointprize.eu

**NICOLA ARTHEN
AMELIA BEAVIS-HARRISON
CORSIN BILLETER
RUBEN BIRRELL
JOHANNES DANIEL
TOMÁS ESPINOSA
BARBORA FASTROVÁ
ZUZA GOLIŃSKA
ESTHER HOVERS
KARL ISAKSON
VYTAUTAS KAZIMIERAS JUOZENAS
PETRA LELLÁKOVÁ
& VLADIMÍRA VEČEŘOVÁ
EDWARD LLOYD
GLORIA LUÇA
JENNY PALÉN
DOYOUN PARK
JULIE ROCH-CUERRIER
ANSELM SCHENKLUHN
JIŘÍ STANĚK**